

SOCIALISMUL ESTE O ȘTIINȚĂ

KIM JONG-IL

Proletari din toate țările, uniți-vă!

SOCIALISMUL ESTE O ȘTIINȚĂ

KIM JONG-IL

1994

TRADUCERE
COMUNISM ȘTIINȚIFIC

2026

Socialismul este o știință. Socialismul a fost zădărnicit în mai multe țări, dar socialismul științific este mai viu ca niciodată în mințile oamenilor. Imperialiștii și reacționarii fac mare caz de „sfârșitul socialismului”, referindu-se la evenimentele din unele țări care construiau socialismul. Renegații socialismului încearcă să-și justifice trădarea josnică, pretinzând că însuși idealul socialismului este invalid. Totuși, adevărul nu poate fi ascuns sau șters. Prăbușirea socialismului în diferite țări nu înseamnă eșecul socialismului ca știință, ci falimentul oportunismului care a corupt socialismul. Deși socialismul trece temporar printr-o înapoiere sfâșietoare din cauza oportunismului, el va renaște fără îndoială și va obține victoria finală datorită exactității sale și adevărului său științific.

I

Socialismul este idealul și steagul revoluționar al maselor populare care luptă pentru independență. Masele își dobândesc independența pe calea socialismului și comunismului.

Independența poporului a fost călcată în picioare fără milă în societatea de clasă ostilă. Acolo unde există opresiune, va exista rezistență; acolo unde există rezistență, va izbucni revoluția. Masele populare au luptat cu înverșunare pentru a-și câștiga independența timp de multă vreme. În acest răstimp, societățile de clasă s-au schimbat și lupta maselor pentru independență s-a dezvoltat. Totuși, singurele schimbări aduse atunci când societățile de clasă ostile au fost înlocuite au constat în formele de opresiune a independenței maselor populare; masele nu au fost eliberate de subordonarea socială și politică.

Eșecul atingerii independenței maselor în societățile de clasă ostile s-a datorat faptului că toate aceste societăți se bazau pe individualism. Individualismul este produsul proprietății private. Societatea, întemeiată pe proprietate privată și pe produsul acesteia, individualismul, se scindează inevitabil în clase ostile, generează antagonisme de clasă și inegalitate socială și este însoțită de exploatarea și asuprirea maselor populare de către o mică clasă conducătoare. Istoria arată că independența maselor nu poate fi realizată într-o societate bazată pe individualism. O privire istorică asupra dezvoltării societății umane dovedește că, pentru a realiza independența maselor, o societate bazată pe individualism trebuie înlocuită de către o societate bazată pe colectivism, de către socialism și comunism.

Capitalismul a transformat individualismul în lăcomia nelimitată a unei mâini de capitaliști; el a dus antagonismul din societatea bazată pe individualism la extrem. Între timp, lupta maselor pentru independență a intrat

într-o nouă etapă de dezvoltare. A noastră este o epocă a independenței, când masele populare au apărut ca stăpâni ai propriului lor destin, ca stăpâni care domină lumea. Aceasta arată că tranziția de la o societate bazată pe individualism la o societate bazată pe colectivism este o cerință inevitabilă a dezvoltării istorice.

Colectivismul este nevoia intrinsecă a omului. Oamenii pot exista și se pot dezvolta numai atunci când muncesc ca un colectiv social. Oamenii pot transforma natura și societatea și își pot satisface dorința de independență nu ca indivizi, ci numai prin cooperarea colectivă dintre membrii societății. Dacă oamenii vor să trăiască într-un colectiv social, ei trebuie să-și îndeplinească atât cerințele colective, cât și pe cele individuale de independență. Cerința colectivă de independență este necesitatea comună a membrilor societății pentru existența și dezvoltarea colectivului social. Nevoia individuală de independență este nevoia de a fi un membru egal al unui colectiv social; este nevoia care ar trebui, în mod firesc, satisfăcută prin eforturi colective, în schimbul contribuției sale la societate. Nevoia individuală de independență diferă fundamental de lăcomia egoistă, care ignoră colectivul și subordonează totul intereselor unui individ. Atât cerințele colective, cât și cele individuale de independență pot fi satisfăcute pe deplin numai prin colectivism. Cererea individuală desprinsă de colectivism devine lăcomie egoistă. O asemenea lăcomie încalcă cerințele celorlalți membri ai colectivului pentru independență și împiedică unitatea și cooperarea colectivului. Numai colectivismul face posibilă consolidarea unității și cooperării colectivului, stimularea elanului creator al tuturor membrilor colectivului și combinarea adecvată a cerințelor colective și individuale de independență, satisfăcându-le astfel pe deplin. Deoarece munca într-un colectiv social este modul de existență al omului și deoarece cererea omului de independență poate fi satisfăcută numai prin colectivism, societatea bazată pe colectivism, societatea socialistă și comunistă, este cea mai progresistă societate care corespunde naturii independente a omului.

Desigur, principiile colectiviste nu sunt aplicate pe deplin în toate sferele vieții sociale imediat după instaurarea unui sistem socialist, deoarece în societatea socialistă rămân, pentru un timp, vestigiile vechii societăți. Supraviețuirea în societatea socialistă a rămășițelor societății învechite este un fenomen trecător. Odată cu dezvoltarea socialismului, aceste vestigii sunt treptat depășite, iar principiile colectiviste sunt puse tot mai deplin în aplicare în toate domeniile vieții sociale.

Deși socialismul este o etapă inevitabilă a dezvoltării istorice și societatea socialistă este cea mai progresistă, care corespunde naturii independente a omului, socialismul nu se va realiza niciodată în mod spontan. Pentru a realiza socialismul, trebuie să pregătim forțele revoluționare capabile să facă

acest lucru și să elaborăm o metodă corectă de luptă. Dacă nu sunt pregătite forțele revoluționare și metoda de luptă, dorința de independență a maselor populare care aspiră la socialism va rămâne doar o simplă dorință.

Ideea de a elimina exploatarea, asuprirea și inegalitatea socială, precum și proprietatea privată pe care acestea se bazează, și de a crea o societate egală, întemeiată pe proprietatea publică, a fost enunțată de socialiștii utopici cu mult timp în urmă. Cu toate acestea, socialiștii utopici, în ciuda simpatiei lor pentru mizeria maselor muncitoare exploatare, nu au reușit să le vadă ca pe forța revoluționară capabilă să îngroape societatea exploatare și să construiască o nouă societate. Ei considerau că aspectele iraționale ale societății capitaliste puteau fi corectate prin luminarea oamenilor și apelând la „bunăvoință” clasei exploatare. Este o iluzie neștiințifică să așteptăm „bunăvoință” din partea clasei exploatare, a cărei natură este lăcomia. Așteptările socialiștilor utopici privind „bunăvoință” clasei exploatare au reprezentat limitarea lor istorică.

Clasa exploatare și slugile ei au lansat „teoria cooperării de clasă” și au încercat să blocheze lupta maselor muncitoare exploatare împotriva exploatarei și asupririi. În cadrul mișcării comuniste, reformiștii și revizioniștii au cerut „cooperare de clasă” și au adus prejudicii grave mișcării revoluționare. Astăzi, trădătorii socialismului cer, de asemenea, o revenire la capitalism, nutresc iluzii despre capitalism și așteaptă „ajutor” și „cooperare” din partea imperialiștilor. Istoria arată că a aștepta „bunăvoință” sau „cooperare de clasă” de la clasa exploatare înseamnă a face revoluția praf.

Marxismul a îmbinat cerințele oamenilor muncii care aspiră către socialism cu forțele revoluționare și cu o metodă revoluționară de luptă. Marxismul a arătat clar că în societatea capitalistă existau contradicții între forțele de producție și relațiile de producție; că aceste contradicții puteau fi rezolvate prin lupta de clasă a maselor muncitoare exploatare împotriva clasei exploatare; și că clasa muncitoare urma să preia conducerea și să conducă această luptă de clasă. Datorită marxismului, inevitabilitatea prăbușirii capitalismului și victoria socialismului au fost demonstrate, iar cerințele oamenilor muncii exploatați, care aspiră către socialism, au fost legate de forțe revoluționare practice și de o metodă revoluționară de luptă capabilă să le îndeplinească aceste cerințe. Astfel, socialismul a fost transformat dintr-o schemă utopică într-o știință, iar o schimbare revoluționară a avut loc în istoria luptei omului pentru eliberare.

Totuși, teoria socialismului din epoca precedentă, bazată pe concepția materialistă asupra istoriei, nu era lipsită de limitări istorice. Această teorie nu privea mișcarea socială și istorică drept o mișcare a forței motrice, ca o mișcare care începe și se dezvoltă din inițiativa și prin rolul maselor populare, forța sa

motrice, ci ca pe un proces istoric natural care se schimbă și se dezvoltă datorită factorilor materiali și economici. Potrivit concepției materialiste asupra istoriei, cu cât se dezvoltă mai mult forțele de producție într-o societate capitalistă, cu atât devin mai intense contradicțiile ireconciliabile dintre forțele de producție și relațiile de producție, precum și antagonismul dintre clasa exploatatoare și clasa exploatată, cu atât mai mult clasa muncitoare și celelalte forțe revoluționare cresc în putere și, în consecință, revoluția se maturizează. Privind factorii materiali și economici ca fundamentali în lupta revoluționară, teoria socialismului din epoca precedentă nu a reușit să ridice sarcina consolidării forței motrice a revoluției și a sporirii rolului acesteia ca modalitate de bază a realizării revoluției.

În ceea ce privește influența exercitată de dezvoltarea forțelor de producție în societatea capitalistă, nu trebuie să o abordăm doar dintr-o singură perspectivă. Dezvoltarea forțelor de producție în societatea capitalistă intensifică diferențierea bipolară care rezultă din dezechilibrul tot mai mare dintre bogați și săraci. Ea ascute contradicțiile de clasă și, în același timp, le oferă monopolistilor posibilități sporite de a cheltui o parte din profiturile lor mari pentru a atenua contradicțiile de clasă. În plus, dezvoltarea forțelor de producție duce la sporirea rândurilor muncitorilor industriali prin încorporarea țăranilor și a altor clase mic-burgeze, dar și la o proporție sporită de muncitori angajați în munca intelectuală și tehnică în sectoarele productive, precum și în cele neproductive.

Desigur, condițiile obiective au o mare influență asupra luptei revoluționare. Dar factorul decisiv în victoria revoluției nu constă în condițiile obiective, ci în modul în care este consolidată forța motrice a revoluției și în modul în care este ridicat rolul acesteia. Fie într-o țară capitalistă dezvoltată, fie într-una subdezvoltată, socialismul poate ieși victorios dacă forța motrice a revoluției este întărită și rolul său este sporit printr-o muncă eficientă. Istoria arată că socialismul a triumfat mai întâi în țările relativ înapoiate, nu în cele unde capitalismul se dezvoltase. Experiența revoluției noastre, care a avansat sub steagul ideii Juche, arată că dacă întărim forța motrice a revoluției și îi sporim rolul, nu numai că putem folosi condițiile obiective date, dar putem transforma și condițiile obiective nefavorabile în unele favorabile și putem asigura victoria revoluției transformând o nenorocire într-o binecuvântare.

Limitările teoriei precedente bazate pe concepția materialistă asupra istoriei au fost dezvăluite mai clar în cursul construcției socialiste de după instaurarea sistemului socialist.

În general, cu cât o societate se dezvoltă mai mult, cu atât mai mare devine rolul jucat de masele populare, forța motrice a mișcării sociale. Aceasta se datorează faptului că conștiința lor independentă și abilitatea lor creatoare

cresc odată cu dezvoltarea societății. Rolul maselor populare ca forță motrice a mișcării sociale este ridicat la un nivel fără precedent în societatea socialistă. Societatea socialistă se dezvoltă datorită puterii creatoare a maselor populare, care sunt înarmate cu un nivel înalt de conștiință și sunt unite ca un singur tot. În societatea socialistă, transformarea omului, remodelarea sa ideologică, devine o sarcină mai importantă și mai primară decât aceea de a crea condițiile materiale și economice ale socialismului. Numai atunci când se acordă prioritate transformării omului, va fi posibilă consolidarea forței motrice a revoluției și sporirea rolului acesteia, și astfel construirea cu succes a socialismului. Dacă remodelarea ideologică a maselor populare este considerată o problemă de importanță secundară și munca de consolidare a forței motrice a revoluției și de sporire a rolului acesteia este neglijată în societatea socialistă, acordându-se în schimb importanță decisivă condițiilor materiale și economice obiective și concentrându-se doar pe construcția economică, construirea socialismului în ansamblu nu poate fi realizată corect, iar construcția economică însăși nu poate evita stagnarea. Aceste practici au fost foarte evidente în unele țări care construiau socialismul în trecut. Profitând de aceasta, renegații socialismului au realizat „reforme” și au comis acte contrarevoluționare, distrugând însuși sistemul economic socialist.

În trecut, fondatorii marxismului au elaborat teoria socialistă punând accentul principal pe condițiile materiale și economice. Acest lucru are legătură cu faptul că a fost considerată o sarcină istorică importantă de a combate teoria reacționară burgheză care consacra capitalismul și îi predica „eternitatea”, menținând în același timp misticismul și fatalismul. Dar acum, renegații socialismului susțin doctrina „materia-este-totul” și doctrina „economia-este-totul” pentru a restaura capitalismul, față de care nutresc iluzii.

Punerea socialismului pe o bază nouă, științifică, a fost considerată o sarcină extrem de urgentă, nu doar pentru a depăși limitările istorice ale teoriei socialiste anterioare, ci și pentru a apăra socialismul împotriva tuturor formelor de distorsiuni oportuniste și atacuri imperialiste.

Sarcina istorică de a așeza socialismul pe o nouă bază științifică a fost rezolvată cu succes de marele conducător tovarășul Kim Ir-sen, care a creat ideea Juche și, pe această bază, a dezvoltat o teorie socialistă originală. Respectatul tovarăș Kim Ir-sen a descoperit principiul filozofic conform căruia omul este stăpânul a tot și decide totul. El a explicat o nouă lege care guvernează mișcarea socială, mișcarea forței motrice, și astfel a pus socialismul pe o bază nouă, științifică. Cauza socialistă și comunistă, așa cum a fost clarificată de ideea Juche, este cauza maselor populare pentru independența lor deplină. Socialismul, așa cum a fost sistematizat științific de marele conducător tovarășul Kim Ir-sen, este un socialism centrat pe om și pe mase.

Al nostru este un socialism în care masele populare sunt stăpânele a tot, în care totul le servește lor și care se dezvoltă prin eforturile lor unite. Teoria socialismului Juche a clarificat științific esența socialismului și legea care îi guvernează dezvoltarea, punând omul în centru. Pe această bază, teoria a explicat că, pentru ca edificarea socialismului să reușească, trebuie dusă o luptă viguroasă pentru cucerirea celor două fortărețe ale socialismului și comunismului, fortăreața ideologică și cea materială, și că aici trebuie acordată o prioritate absolută luptei pentru cucerirea fortăreței ideologice.

Exactitatea științifică și adevărul teoriei socialismului Juche au fost dovedite de experiența practică a revoluției noastre. Poporul nostru a început să ducă lupta pentru socialism în condițiile înapoiate ale unei societăți semi-feudale coloniale. Ei au trebuit să înlăptuiască revoluția și construcția în circumstanțe neobișnuit de grele. Cu toate acestea, Partidul nostru a reușit să deschidă drumul socialismului făcând în permanență sarcina sa principală aceea de a uni ferm masele populare în jurul Partidului și al conducătorului, organizatoric și ideologic, conform cerințelor ideii Juche, întărind astfel forța motrice a revoluției și sporindu-i rolul. Partidul nostru sporește puterea politică și ideologică a revoluției noastre în toate modurile posibile, acordând o prioritate clară transformării omului, remodelării ideologice, în toată munca de edificare a socialismului, în timp ce întărește economia noastră națională și apărarea noastră autosuficientă. Ca rezultat, revoluția și construcția avansează cu vigoare și fără ezitare, chiar și în circumstanțele complexe de astăzi. Experiența practică arată limpede că socialismul nostru, întruchiparea ideii Juche, este cel mai științific și viabil socialism.

II

Socialismul nostru se bazează pe concepția și atitudinea Juche față de om.

Concepția și atitudinea față de om reprezintă întrebările de bază privind concepția și atitudinea unui individ față de dezvoltarea societății și a revoluției. Ele constituie criteriul pentru caracterul științific și validitatea ideilor și teoriilor, precum și a liniilor și politicilor. Caracterul științific și adevărul socialismului nostru constau în faptul că el se bazează pe concepția și atitudinea absolut corectă, Juche, față de om.

Ideea Juche a dat pentru prima dată în istorie o definiție științifică a trăsăturilor esențiale ale omului.

Înțelegerea trăsăturilor esențiale ale omului nu este doar o chestiune de știință, ci și o problemă socio-politică ce reflectă interese de clasă. De-a lungul istoriei, au avut loc dezbateri filozofice serioase pe această temă între clasele

progresiste și cele reacționare.

Clasele conducătoare reacționare și purtătorii lor de cuvânt au denaturat trăsăturile esențiale ale omului în interesul clasei exploatare, pentru a-și justifica societatea exploatare. Dezbaterile filozofice despre trăsăturile esențiale ale omului s-au redus anterior la două concepții dominante; una îl considera pe om o ființă spirituală, iar cealaltă îl privea ca pe o ființă materială. Potrivit concepției religioase, idealiste, care îl consideră pe om o ființă pur spirituală, omul este un produs al unei ființe supranaturale și misterioase, iar destinul său este hotărât de aceasta. Prin intermediul acestei concepții religioase, idealiste, despre om, clasa conducătoare reacționară și purtătorii săi de cuvânt predica că mizerabilele mase muncitoare care suferau prin exploatare și asuprire își îndeplineau destinul lor inevitabil și, prin urmare, trebuiau să se supună acestei sorți predestinate. Concepția care îl considera pe om doar o ființă naturală, biologică, face imposibilă înțelegerea diferenței calitative dintre om, care acționează în mod conștient și practic sub reglarea și controlul conștiinței, și o ființă biologică guvernată de instinct. Clasa conducătoare reacționară și purtătorii săi de cuvânt au folosit această concepție pentru a justifica societatea capitalistă, care este guvernată de legea junglei. Apelând la concepția și atitudinea reacționară față de om, renegații socialismului restaurează capitalismul prin introducerea liberalismului burghez și a economiei de piață capitaliste.

Omul nu este nici o ființă pur spirituală, nici o simplă ființă biologică. Omul este o ființă socială care trăiește și acționează în relații sociale. Faptul că omul este o ființă socială reprezintă trăsătura esențială care îl deosebește de celelalte ființe biologice.

Marxismul a definit trăsătura esențială a omului ca fiind ansamblul relațiilor sociale. Această definiție a adus un serviciu istoric prin demolarea concepției reacționare neștiințifice care îl considera pe om o ființă pur spirituală sau o simplă ființă biologică. Totuși, definirea trăsăturii esențiale a omului ca totalitate a relațiilor sociale nu oferă o elucidare cuprinzătoare a însușirilor esențiale proprii omului. În consecință, ea nu poate explica corect relațiile dintre om și lume sau poziția și rolul omului în lume.

Ideea Juche a găsit, pentru prima dată, o soluție științifică la problema însușirilor esențiale proprii omului. Pe această bază, a aruncat o nouă lumină asupra poziției și rolului său în lume.

Și în trecut au existat multe încercări de a elucidă însușirile esențiale ale omului, tratând în principal trăsăturile sale proprii, de exemplu încercările de a-l defini pe om ca ființă vorbitoare, muncitoare sau gânditoare. Aceste încercări, însă, s-au ocupat doar de anumite aspecte ale acțiunilor omului, care sunt expresia trăsăturilor sale esențiale.

Omul este o ființă socială cu independență, creativitate și conștiință. Aici se află însușirile sale esențiale.

Independența este o trăsătură a omului social, care dorește să trăiască și să se dezvolte în mod independent, ca stăpân al lumii și al destinului său, liber de orice lanțuri sau restricții. Creativitatea este o trăsătură a omului social, care transformă lumea și își modelează destinul în mod conștient și cu scop, pentru a-și satisface nevoile. Conștiința este trăsătura omului social. Ea reglează toate activitățile sale pentru înțelegerea și transformarea lumii și a propriei persoane. Independența și creativitatea sunt asigurate prin conștiință. Omul se deosebește calitativ de animale, care acționează instinctiv, prin faptul că el desfășoară activități independente și creatoare cu ajutorul conștiinței. Traseul activităților omului este procesul prin care el își exprimă independența, creativitatea și conștiința. Activitățile independente, creatoare și conștiente constituie modul de existență al omului.

Omul, ca ființă socială cu independență, creativitate și conștiință, este de neconceput în afara organismului său dezvoltat, în special a creierului său foarte dezvoltat. Organismul său dezvoltat este baza biologică a independenței, creativității și conștiinței sale. Totuși, organismul în sine nu dă naștere independenței, creativității sau conștiinței. Independența, creativitatea și conștiința omului sunt atribute sociale care se formează și se dezvoltă printr-un proces socio-istoric, în cadrul căruia el acționează în relații sociale.

Pentru că are independență, creativitate și conștiință, omul își poate modela destinul prin propriile eforturi. Soarta unei ființe biologice depinde de modul în care aceasta se adaptează mediului său obiectiv. O ființă biologică este o parte a naturii, iar soarta sa este hotărâtă de mediile obiective, ca să spunem așa. Spre deosebire de ființele biologice, omul este stăpânul și transformatorul lumii. El își modelează destinul prin forțele proprii, transformând lumea obiectivă pentru a-și satisface nevoile. Odată cu dezvoltarea independenței, creativității și conștiinței sale, poziția și rolul omului ca stăpân și transformator al lumii se consolidează. Acest lucru se exprimă prin transformarea naturii și a societății. Pe măsură ce conștiința ideologică independentă și capacitatea creatoare a omului se dezvoltă și rolul său crește, bogăția socială se mărește și relațiile sociale se îmbunătățesc. În dezvoltarea istorică, fiecare generație pornește de la bogăția socială și relațiile sociale create de predecesorii săi, cu alte cuvinte, de la condițiile obiective existente, și le folosește pe acestea. Aceste condiții obiective au un efect important asupra dezvoltării sociale, dar aceste condiții sunt ele însele produsul istoric al activităților independente, creatoare și conștiente ale omului. Ele sunt de asemenea folosite și dezvoltate de către om. Oricât de favorabile ar fi condițiile obiective existente, dacă independența, creativitatea și conștiința omului, care

valorifică și dezvoltă aceste condiții, nu sunt suficient de ridicate și puse pe deplin în acțiune, societatea nu poate să se dezvolte rapid. Chiar dacă condițiile obiective sunt nefavorabile, societatea se poate dezvolta repede atunci când independența, creativitatea și conștiința omului sunt ridicate și puse pe deplin în aplicare. Aceasta înseamnă că procesul istoric al dezvoltării sociale este decis de nivelul de dezvoltare și de mobilizare a independenței, creativității și conștiinței omului. O vreme îndelungată, masele muncitoare exploatare au dorit să trăiască într-o societate echitabilă, nouă, liberă de exploatare și asuprire, dar nu și-au putut îndeplini dorința în trecut pentru că nivelul lor de conștiință ideologică independentă și de capacitate creatoare nu era ridicat, iar rolul lor era scăzut. Omul transformă natura și societatea și dezvoltă istoria. Odată cu dezvoltarea rapidă a conștiinței sale ideologice independente și sporirea rolului său, dezvoltarea societății și a istoriei este accelerată, iar revoluția și construcția sunt impulsionate cu succes. Istoria dezvoltării sociale este, în cele din urmă, istoria dezvoltării independenței, creativității și conștiinței omului, ca să spunem așa.

Pentru că este independent, creator și conștient, omul este ființa cea mai prețioasă și mai puternică. Omul este singurul stăpân și remodelator al lumii. Nimic în lume nu este mai prețios sau mai puternic decât omul.

Totuși, reacționarii burghezi nu îl consideră pe om cea mai prețioasă ființă, ci un mijloc pentru producția materială și o ființă lipsită de importanță, care posedă doar forța de muncă, vândută și cumpărată ca marfă. Ei îl consideră, de asemenea, o ființă lipsită de putere, dominată de bani, și nu o ființă puternică ce își formează destinul prin propriile eforturi. Trădătorii socialismului restaurează capitalismul și elimină toate politicile populare stabilite de socialism. Ei privesc șomajul și sărăcia drept mijloace de a presa masele, pentru a le forța să concureze și pentru a crește intensitatea muncii. Ei se umilesc în fața imperialiștilor, așteptând „ajutor” și „cooperare” de la țările capitaliste occidentale, în loc să creadă în forța propriului lor popor. Toate acestea se datorează concepției burgheze reacționare despre om.

Socialismul centrat pe om se bazează pe principiile socio-istorice Juche, care au adus o clarificare nouă și științifică a legii dezvoltării socio-istorice, punând în centru omul. Socialismul centrat pe om este cel mai științific socialism. El face ca totul să servească omului și rezolvă fiecare problemă sporindu-i rolul creator, pe baza concepției și atitudinii Juche față de om. Socialismul nostru apără și garantează pe deplin independența omului, dezvoltă rapid și valorifică pe deplin conștiința sa ideologică și capacitatea creatoare, pentru a întări, ca niciodată până acum, poziția și rolul omului ca stăpân și transformator al lumii și pentru a împinge înainte revoluția și construcția.

Ideea Juche a clarificat, de asemenea, în mod nou, esența și valoarea vieții

omului.

Când omul este privit ca un organism, viața lui înseamnă o viață fizică. Totuși, el nu este o ființă care duce doar o viață fizică. Ideea Juche a arătat, pentru prima oară în istorie, că omul are integritate socio-politică, precum și o viață fizică. Viața fizică este viața omului ca organism, în timp ce integritatea socio-politică este viața omului ca ființă socială. Integritatea socio-politică este viața specifică omului ca ființă socială.

Pentru un om, viața fizică este valoroasă. Numai atunci când cineva are o viață fizică poate dobândi integritate socio-politică. În acest sens, putem spune că viața materială, care satisface cerința de viață fizică, este viața care îi împlinește nevoile primare. Deoarece omul este o ființă socială, diferită de o simplă ființă biologică, cerința sa pentru viață materială crește continuu pe măsură ce independența, creativitatea și conștiința sa se dezvoltă și pe măsură ce societatea se dezvoltă. Viața sa materială influențează integritatea sa socio-politică. O viață materială stabilă și integră garantează pe deplin cerința lui pentru viață fizică și, în același timp, constituie o garanție materială pentru menținerea și dezvoltarea integrității sale socio-politice.

Pentru om, viața fizică este prețioasă, dar integritatea sa socio-politică este și mai prețioasă. Este o nevoie intrinsecă a omului, ca ființă socială, să își prețuiască mai mult integritatea socio-politică decât viața fizică. Dacă un om caută doar să își satisfacă cerința de viață fizică și nu pe cea de viață socio-politică, viața sa nu poate fi niciodată una onorabilă, oricât de prosper ar fi acesta. O astfel de viață materială va fi redusă la o viață deformată și anormală, nedepășind nivelul unei vieți animale, și se va opune naturii intrinseci a omului.

Independența este viața și sufletul omului. Omul, o ființă socială independentă, dorește să trăiască independent, liber de orice subordonare sau lanțuri. Faptul că omul trăiește independent înseamnă că el trăiește ca stăpân al lumii și al propriului său destin, menținându-și poziția și exercitându-și drepturile ca atare. Numai atunci când omul trăiește ca ființă socială, exercitându-și dreptul la independență și îndeplinind cerința sa de independență, se poate spune că duce o viață demnă, menținându-și integritatea socio-politică. Dacă își pierde independența și este subordonat altora, el este ca și mort din punct de vedere social și politic, chiar dacă este viu. Dorința omului de a trăi independent se realizează, în primul rând, printr-o viață politică independentă. Când omul este subordonat social și politic, nu poate duce niciun fel de viață independentă.

Deoarece integritatea socio-politică este viața cea mai prețioasă a omului, o viață nobilă pentru el înseamnă să își mențină și să își înalțe integritatea socio-politică. Omul primește integritate socio-politică de la colectivul social.

Colectivul social este corpul părinte al integrității socio-politice a omului. De aceea, valoarea vieții omului depinde de modul în care el este legat de colectivul social. Viața omului devine nobilă atunci când este iubit și respectat de colectivul social; devine lipsită de valoare atunci când este renegat de acesta. Omul se bucură de dragostea și încrederea colectivului social atunci când consideră interesele colectivului social mai de preț decât cele proprii și atunci când slujește colectivul cu credință. În ultimă instanță, cea mai mare valoare și demnitate a vieții omului constă în a duce o viață independentă și creatoare, bucurându-se de dragostea și încrederea colectivului social, în timp ce, în același timp, își unește propriul destin cu cel al colectivului social și îl servește din toată inima și sufletul. Aceasta este calea prin care omul își poate înălța integritatea socio-politică și poate duce o viață umană demnă ca ființă socială.

Astăzi, reacționarii burghezi și renegații socialismului consideră exploatarea și dominația omului de către om drept ceva normal și privesc omul ca pe o ființă josnică, ce urmărește doar dorințele sale materiale. Aceasta demonstrează limpede caracterul reacționar al concepției și atitudinii burgheze față de esența și valoarea vieții omului.

Adevărata viață umană, care permite fiecăruia să își înalțe cea mai prețioasă integritate socio-politică și să își satisfacă pe deplin cerințele vieții fizice, poate fi realizată în mod desăvârșit doar într-o societate socialistă bazată pe colectivism. În această societate, oamenii sunt liberi de orice formă de exploatare și asuprire, dominație și subordonare și pot duce o viață independentă și creatoare în domeniul social, politic și în toate celelalte domenii. În societatea socialistă trebuie să organizăm corespunzător viața organizatorică și ideologică a oamenilor, precum și viața lor culturală, pentru a le permite să ducă o viață independentă și creatoare, cu o conștiință înaltă și cu o capacitate potrivită stăpânilor societății. Oamenii pot aduce mari contribuții societății și colectivului și pot duce o viață demnă, ca membri mândri ai societății și ai colectivului, numai atunci când sunt pe deplin înzestrați cu o conștiință independentă și și-au dezvoltat cuprinzător capacitatea creatoare, prin viața lor organizatorică și ideologică revoluționară și printr-o viață culturală morală și bogată.

Socialismul nostru este cu adevărat un socialism centrat pe om. El consideră omul ca fiind cel mai prețios și îi satisface pe deplin cerințele intrinseci. Astfel face posibil ca fiecare să își păstreze și să își înalțe considerabil integritatea socio-politică. El satisface, de asemenea, pe deplin cerințele vieții fizice. Socialismul centrat pe om permite tuturor membrilor societății să trăiască în armonie, bucurându-se de dragostea și încrederea societății și colectivului, și să ducă o viață complet nobilă și demnă, lucrând cu devotament pentru

societate și colectiv, cu un înalt grad de conștiință și capacitate creatoare.

III

Socialismul nostru se bazează pe concepția și atitudinea Juche față de masele populare.

Adevărul și avantajele socialismului se manifestă prin sprijinul și încrederea poporului în el. Acum că socialismul nostru se bazează pe concepția și atitudinea Juche față de masele populare, el a devenit cel mai avantajos și mai puternic socialism și se bucură de sprijinul și încrederea absolută a poporului.

Masele populare sunt forța motrice a istoriei. Masele populare înseamnă o comunitate socială unită, centrată pe oamenii muncitori, datorită cerințelor comune de independență și activitate creatoare.

Expresia „masele populare” capătă un caracter de clasă în societatea de clasă. O societate exploatare este împărțită în clasa exploatare și clasa exploatată, sau clasa conducătoare și clasa condusă, în funcție de cine deține mijloacele de producție și cine controlează puterea de stat. Clasa exploatată, clasa condusă, formează majoritatea masei populare. Structura de clasă a maselor populare nu este imuabilă. Ea se schimbă odată cu dezvoltarea istoriei sociale. În societatea capitalistă, nu doar muncitorii și țăranii, ci și intelectualii muncitori și multe alte clase și straturi care susțin și luptă pentru independență formează masele populare. În societatea socialistă, toți oamenii sunt transformați în oameni muncitori socialiști, astfel încât fiecare este membru al maselor populare. Desigur, și în societatea socialistă continuă manevrele unor mici elemente ostile și pot apărea trădători în rândurile revoluționare. De aceea, este necesar și în societatea socialistă să se facă o distincție clară între masele populare și elementele ostile acestora.

Expresia „masele populare” reflectă o relație socială și de clasă, dar nu este doar un concept de clasă. În mod firesc, masele populare sunt alcătuite din diferite clase și straturi. Pentru a distinge dacă cineva este sau nu membru al maselor populare, trebuie luat în considerare statutul său social și de clasă, dar acest lucru nu trebuie privit ca absolut. Ideile și comportamentul omului nu sunt determinate exclusiv de statutul său social și de clasă. Dacă el trece printr-o influență revoluționară și dobândește idei progresiste, poate sluji maselor populare indiferent de statutul său social și de clasă. Criteriul de bază pentru a decide dacă cineva este sau nu membru al maselor populare nu este originea sa socială și de clasă, ci ideile sale. Fundamentul ideologic pe baza căruia pot fi uniți oameni din toate păturile sociale în masele populare nu este doar ideea socialismului și comunismului. Oricine își iubește țara, poporul și

națiunea poate sluji poporului și, în consecință, este apt să fie membru al maselor populare.

Dintr-un astfel de punct de vedere, la fiecare etapă a revoluției, marele conducător, tovarășul Kim Ir-sen, i-a unit pe toți cei pregătiți ideologic să slujească patria, poporul și națiunea într-o singură forță revoluționară și a dus cu succes la îndeplinire revoluția și construcția. Partidul nostru are încredere în oamenii din diferite clase și straturi care sunt interesați de revoluție. Îi consideră tovarăși de drum veșnici, nu însoțitori întâmplători, pe calea revoluției, și îi conduce pe drumul spre socialism și comunism.

Natura de clasă a imperialiștilor și reacționarilor îi face antagonici față de masele populare. În consecință, ei se tem chiar și de cuvântul „popor”. Folosind frecvent cuvântul „națiune”, încearcă să acopere confruntarea și conflictul de clasă din societatea capitalistă. Trădătorii socialismului încearcă, de asemenea, să-și mascheze manevrele antipopulare prin cuvântul „cetățean”. Ei pretind că construiesc o „societate pentru cetățeni”. Este adevărat că adesea se pot auzi reacționari și trădători folosind ipocrit cuvântul „popor”. Dar cei ostili poporului, trădătorii poporului, nu își pot ascunde natura antipopulară doar pentru că folosesc cuvântul „popor”. „Popor” este un cuvânt nobil pe care îl pot rosti cu mândrie doar cei credincioși poporului, comuniștii care luptă și se dedică în întregime intereselor maselor populare.

Marele conducător, tovarășul Kim Ir-sen, a privit poporul drept „Raiul”, încă din tinerețe. El a făcut în așa fel încât țara, armata, monumentele și multe lucruri nobile și frumoase din țară să fie numite după popor. Deoarece socialismul nostru consideră poporul drept ființe atât de valoroase, el a devenit un socialism centrat pe mase, cel mai avantajos socialism care întruchipează pe deplin cerința poporului pentru independență.

Masele populare sunt stăpânele a tot ce există în societate. Aceasta deoarece tot ceea ce există în societate este creat de masele populare.

Masele populare posedă cea mai mare putere creatoare pentru transformarea naturii și a societății. Puterea și înțelepciunea unui individ sunt limitate, dar cele ale maselor populare sunt nelimitate. Dacă există o ființă atotștiutoare și atotputernică în această lume, aceasta nu este alta decât masele populare. Valorificând puterea și înțelepciunea lor nemăsurată, masele creează totul în societate, avansează istoria și împing revoluția înainte.

Masele populare transformă natura, dezvoltă forțele de producție și creează bogăția materială. Desigur, clasa capitalistă este interesată de dezvoltarea forțelor de producție pentru a obține mai mult profit, dar capitaliștii nu creează bogăție materială cu mâinile lor. Masele creează direct bogăție ideologică și culturală și dau naștere gânditorilor progresiști, oamenilor de știință de seamă și artiștilor și scriitorilor talentați. Clasa exploatoare și-a produs

și ea proprii purtători de cuvânt ideologici și culturali, dar ideile și cultura pe care le produc aceștia obstrucționează viața socială morală și dezvoltarea. Masele transformă societatea. Clasa exploatatoare reacționară este interesată doar de menținerea și consolidarea sistemului învechit de exploatare, nu de transformarea socială. Farsa „reformei” pusă în scenă de burghezia conducătoare urmărește, în esență, să o scoată din criza capitalismului. Transformarea socială pe linii progresiste poate fi realizată doar de masele populare trezite și unite. Deoarece totul în societate este creat de mase, ele trebuie, în mod firesc, să fie stăpânele a tot. Numai în societatea socialistă, unde puterea de stat și mijloacele de producție aparțin poporului, masele pot fi cu adevărat stăpânele a tot ceea ce există în societate.

Deoarece sunt stăpânele a tot în societate, masele populare trebuie să ocupe poziția de stăpâni. Ele trebuie să își exercite drepturile, să își îndeplinească responsabilitatea și rolul de stăpâni și să ducă o viață demnă și fericită ca stăpâni.

Pentru că sunt stăpânele a tot în societate, masele populare trebuie să ocupe poziția de stăpâne și să își exercite drepturile ca atare.

Dorința maselor populare pentru independență este de a ocupa poziția de stăpâne și de a-și exercita drepturile ca atare. Independența este seva vitală a maselor, iar statutul lor independent și dreptul la independență sunt condițiile de bază de care depinde destinul lor. Fiind stăpânele statului și societății, masele populare trebuie să ocupe poziția de stăpâne și să își exercite drepturile ca atare în politică, economie, cultură și în toate celelalte domenii ale vieții sociale.

Pentru a apăra și a înfăptui pe deplin independența maselor populare, este necesar să se formuleze toate liniile și politicile așa încât să reflecte dorința maselor pentru independență și să le înfăptuim bazându-ne pe eforturile maselor.

Dorința maselor populare pentru independență este criteriul după care se judecă justetea liniilor și politicilor. Singura cale de a evita subiectivismul și evenimentele sinuoase în revoluție și construcție este de a fi împreună cu masele și de a asculta ceea ce își doresc ele. Masele sunt învățătorii tuturor lucrurilor. Dorința maselor pentru independență, atunci când este integrată într-un sistem, va deveni idei, linii și politici. Atunci când își formulează liniile și politicile, partidul clasei muncitoare trebuie să meargă întotdeauna în mijlocul maselor și să le asculte dorințele. În munca lor, funcționarii trebuie, de asemenea, să înceapă prin a asculta dorințele maselor. Chiar și în circumstanțe complexe și dificile, partidul nostru a putut să stabilească cel mai bun sistem socialist și să-l dezvolte continuu, pentru că și-a întemeiat liniile și politicile mergând în mijlocul maselor. De asemenea, pentru că a reflectat dorința

maselor pentru independență în politicile sale și le-a înfăptuit bazându-se pe eforturile lor. Aceasta este cheia avansului triumfător al socialismului în țara noastră, un avans care s-a desfășurat pe o cale absolut științifică, fără cea mai mică abatere sau regres.

Pentru a apăra și a realiza independența maselor populare, trebuie să apărăm în totalitate independența țării și a națiunii.

Principiul revoluționar consecvent al Partidului nostru este de a realiza independența în politică, autosuficiența în economie și încrederea în forțele proprii în apărarea națională. Partidul nostru și poporul nostru au prețuit independența țării și a națiunii. Ei au aplicat pe deplin principiul revoluționar al independenței politice, autosuficienței economice și apărării naționale bazate pe forțe proprii, în ciuda presiunii imperialiștilor și dominaționiștilor. Astfel, au apărut cu fermitate suveranitatea și demnitatea națională și continuă să înainteze. Ei aderă consecvent la convingerile lor și țin sus steagul socialismului.

Imperialiștii intervin acum violent în treburile altor țări și calcă în picioare suveranitatea altor națiuni. Ei încearcă să justifice aceste acte sub pretextul „apărării drepturilor omului”. Drepturile omului nu pot fi concepute separat de independența țărilor și a națiunilor. Drepturile omului nu pot fi niciodată garantate pentru popoarele dominate de forțe străine. Drepturile omului sunt drepturi la independență, care trebuie exercitate de popor în domeniul politic, economic, ideologic, cultural și în toate celelalte sfere ale vieții sociale. „Drepturile omului” proclamate de imperialiști sunt privilegiile ale bogaților, privilegiile de a face orice pe baza banilor. Imperialiștii nu recunosc, de pildă, dreptul oamenilor șomeri la muncă sau dreptul orfanilor ori al celor lipsiți de sprijin la hrană și supraviețuire, ca drepturi ale omului. Deoarece nu acordă oamenilor muncii nici măcar drepturile elementare la existență și pentru că urmăresc politici antipopulare și politici de discriminare rasială și națională și colonialism, imperialiștii nu au niciun drept să vorbească despre drepturile omului. Imperialiștii sunt cel mai odios dușman al drepturilor omului. Ei încalcă dreptul popoarelor la independență și intervin în treburile interne ale altor țări sub pretextul „apărării drepturilor omului”. Noi nu vom tolera niciodată vreo imixtiune sau samavolnicie imperialistă menită să încalce suveranitatea țării și națiunii noastre, pe care o vom apăra cu hotărâre.

Masele populare, ca stăpâne a tot ceea ce există în societate, trebuie să își îndeplinească rolul și responsabilitățile.

Numai astfel își pot apăra poziția și drepturile care li se cuvin ca stăpâni. Revoluția și construcția sunt angajamente pentru masele populare și sunt propriile lor angajamente. Ele trebuie să fie responsabile și să rezolve toate problemele ce apar în revoluție și construcție prin propriile eforturi.

Pentru ca masele populare să își îndeplinească responsabilitatea și rolul de stăpâne ale tot ceea ce există în societate, conștiința lor de stăpâni trebuie înălțată. În acest scop, trebuie să se acorde prioritate transformării ideologice și muncii politice, înaintea tuturor celorlalte întreprinderi. Aceasta este o cerință intrinsecă a societății socialiste. În societatea socialistă, unde masele populare sunt stăpânele statului și ale societății, principala forță motrice a dezvoltării sociale este entuziasmul revoluționar înalt și inițiativa creatoare a maselor, care sunt înzestrate cu conștiință ideologică independentă și unite de neclintit în jurul Partidului și al conducătorului. Numai atunci când toți membrii societății sunt transformați pe cale comunistă și zelul lor revoluționar și inițiativa creatoare sunt stimulate prin acordarea priorității transformării ideologice și muncii politice, pot ei să împingă înainte revoluția și construcția și să demonstreze pe deplin avantajele socialismului. În construcția socialistă, prin urmare, eforturile trebuie concentrate întotdeauna pe educarea maselor populare și pe sporirea entuziasmului lor revoluționar și inițiativei creatoare, acordând prioritate transformării ideologice și muncii politice. Nu există vreo altă lovitură de grație pentru propulsarea construcției socialiste decât aceea de a acorda prioritate transformării ideologice și muncii politice, pentru a spori rolul maselor. A încerca să miști un om prin bani contrazice natura intrinsecă a societății socialiste; avantajele socialismului nu pot fi demonstrate prin această metodă. O asemenea metodă capitalistă nu poate spori entuziasmul revoluționar al poporului sau inițiativa creatoare și, mai grav, poate degenera însuși sistemul socialist și îl poate arunca în primejdie. Acordând o prioritate clară transformării ideologice și muncii politice, Partidul nostru a putut să avanseze dinamic revoluția și construcția și să arate pe deplin avantajele socialismului, bazându-se pe marele entuziasm revoluționar și pe inițiativa creatoare a maselor. Înaltul zel revoluționar și inițiativa creatoare a maselor populare, care sunt unite ferm în jurul Partidului și al conducătorului, reprezintă sursa forței pe care socialismul nostru centrat pe mase o poate demonstra drept avantajele sale și drept invincibilitatea sa, fiind cel mai științific socialism.

Pentru a face ca masele populare să își îndeplinească responsabilitatea și rolul de stăpâne ale tot ceea ce există în societate, forța lor creatoare trebuie cultivată. Aceasta este o chestiune importantă căreia trebuie să i se acorde întotdeauna o atenție primordială în revoluție și construcție. Deoarece masele populare creează totul în societate, succesul revoluției și al construcției depinde de modul în care oamenii sunt formați ca ființe puternice. A-i forma ca ființe puternice înseamnă a le dezvolta capacitatea creatoare împreună cu conștiința lor independentă. În societatea capitalistă, cerința maselor populare de a se dezvolta fără limite ca ființe independente și creatoare nu poate

fi realizată corespunzător. Imperialiștii și capitaliștii au nevoie de sclavi care să producă plusvaloare și să îi urmeze ascultători, nu de oameni independenți și creatori, care și-au dobândit conștiința independentă și s-au dezvoltat în multe privințe. De aceea ei recurg la toate mijloacele și metodele posibile pentru a degrada oamenii muncii la rangul de sclavi ai capitalului, degenerându-i ideologic și deformându-le capacitatea creatoare. Cerința maselor populare de a se dezvolta în ființe independente și creatoare poate fi realizată pe deplin numai în societatea socialistă. Partidul nostru a instituit cel mai superior sistem de educație socialistă și un sistem prin care întreaga populație studiază. Partidul le conduce pe cheltuiala statului și a societății și astfel îndeplinește cu succes sarcina de a forma toți membrii societății ca adevărați constructori ai socialismului și comunismului. Drept urmare, poporul nostru înaintează în construcția socialistă și rezolvă fiecare problemă prin propriile eforturi și înțelepciuni, sub steagul încrederii în propriile forțe, chiar și în situații extrem de dificile.

Masele populare trebuie să se bucure de o viață demnă și fericită ca stăpâne ale tot ceea ce există în societate.

Viața materială ocupă un loc important în viața lor demnă și fericită. Ea constituie baza vieții sociale. Fiind stăpânele statului și societății în societatea socialistă, masele populare trebuie să ducă o viață prosperă și civilizată. Prin intensificarea construcției economice, Partidul nostru a consolidat și dezvoltat sistemul economic socialist și a clădit o economie națională socialistă puternică și independentă. Astfel, a pus baze solide pentru satisfacerea vieții materiale a poporului prin eforturile noastre proprii. Potențialul economiei naționale independente pe care am construit-o prin încrederea în forțele proprii și tenacitate este cu adevărat enorm; el este un atu valoros ce asigură o viață materială morală și stabilă pentru toată lumea. Trebuie să investim neîncetat eforturi mari în construcția economiei socialiste, pentru a întări și mai mult puterea economică a țării și a îmbunătăți constant nivelul de trai material al poporului nostru, conform cerințelor socialiste.

Ceea ce este esențial pentru mase în viața lor demnă și fericită este să ducă o viață plină de demnitate, în timp ce își sporesc strălucirea integrității socio-politice și se bucură de dragostea și încrederea comunității sociale.

În mod firesc, poporul trebuie să ducă o asemenea viață, dar aceasta este imposibilă în societatea exploatoare. Exploatarea și asuprirea omului de către om sunt incompatibile cu dragostea și încrederea față de popor; nu poate exista dragoste și încredere autentică între exploatare și exploatat. În societatea capitalistă, valoarea personală a omului a fost transformată într-o valoare de schimb și este apreciată prin bani și avere. Aici, dragostea și încrederea față de mase sunt de neconceput. Apologia reacționarilor burghezi pentru dragos-

tea care transcende clasele este un act viclean menit să mascheze caracterul reacționar al societății capitaliste exploatoare și să atenueze contradicțiile dintre clase. Teoria precedentă a clasei muncitoare a dezvăluit caracterul reacționar al dragostei ipocrite care transcende clasele propovăduită de reacționarii burghezi. Ea a arătat limpede că, în societatea de clasă, dragostea are și ea un caracter de clasă. Faptul că dragostea capătă un caracter de clasă nu înseamnă că dragostea și încrederea pot fi schimbate numai între oameni cu statut social și de clasă identic. Relațiile de dragoste și încredere dintre oameni pot fi stabilite între cei care, în pofida diferențelor de statut social și de clasă, luptă împreună pentru apărarea independenței maselor populare și care desfășoară împreună activități creatoare.

Când sistemul socialist este instaurat, contradicțiile de clasă sunt eliminate, iar relațiile dintre oameni sunt transformate din relații de contradicție și neîncredere în relații de dragoste și încredere. În societatea socialistă, dragostea și încrederea înfloresc în comunitatea socială și între membrii ei, precum și între indivizii din societate; ele se manifestă în cea mai sublimă formă între conducător și oamenii săi. Atunci când toți membrii societății își mențin cu mândrie integritatea socio-politică, rezultatul este că între conducător și oamenii săi, între Partid și popor, se leagă relații de dragoste și încredere, iar întreaga societate este transformată într-un organism socio-politic, viața lor devine cea mai demnă și mai frumoasă viață. Societatea care a realizat acest lucru este o societate extrem de solidă și dinamică.

Socialismul centrat pe mase întruchipează pe deplin unitatea și cooperarea tovarășească și relațiile de dragoste și încredere în toate sferele vieții sociale. El transformă politica într-o politică a dragostei și încrederii. Dragostea și încrederea constituie esența politicii în societatea socialistă, unde masele populare au fost transformate din obiecte ale politicii în stăpânii politicii. Noi numim politica dragostei și încrederii politică binevoitoare. Deși imperialismul împodobesc politica burgheză și aruncă noroi asupra politicii socialiste, vociferând despre lucruri precum „sistemul multipartid” și „democrația parlamentară”, negrul nu poate fi făcut alb. Politica burgheză, ca plutocrație, este politica aspră și vicleană a asupririi și jafului.

Pentru a realiza cu adevărat o politică binevoitoare în societatea socialistă, trebuie să pășească înainte un conducător politic care iubește neabătut poporul. Un conducător politic al socialismului ar trebui să fie un maestru al conducerii, dar, înainte de toate, trebuie să fie un om virtuos care iubește poporul fără margini. Aceasta pentru simplul fapt că politica socialistă este, în esența sa, o politică binevoitoare. Un conducător politic incompetent al socialismului poate provoca o întârziere în dezvoltarea societății socialiste, dar unul lipsit de virtute poate trăda poporul și poate duce chiar socialismul la

ruinare.

Pentru ca politica dragostei și încrederii să fie exercitată în societatea socialistă, partidul socialist aflat la putere trebuie să fie construit ca un partid-mamă.

Partidul clasei muncitoare este organizația politică conducătoare a societății; în consecință, modul în care organele statului și toate celelalte organizații din societatea socialistă slujesc poporului ține de felul în care partidul este construit. Construirea partidului ca partid-mamă este o condiție prealabilă pentru a transforma organele statului și toate celelalte organizații din societatea socialistă în servitori ai poporului. A construi partidul ca partid-mamă înseamnă că partidul trebuie să devină un adevărat îndrumător și apărător al poporului, care are grijă cu atenție de destinul maselor populare aflate în grija sa, așa cum o mamă își iubește profund copiii și îi îngrijește cu căldură. În trecut, partidul era privit în principal ca o armă în lupta de clasă. Partidul clasei muncitoare trebuie, în mod firesc, să ducă lupta de clasă; totuși, toate activitățile Partidului trebuie, în esență, să pornească dintr-o iubire nemărginită și o încredere deplină în popor. El trebuie să acorde prioritate apărării intereselor poporului și să lupte împotriva celor care le încalcă. Nu puține partide au pierdut sprijinul și încrederea maselor populare și au ajuns, în cele din urmă, la dispariție. Acest lucru s-a întâmplat pentru că nu au fost construite ca partide-mamă care să aibă grijă cu căldură de destinul poporului aflat sub coordonarea lor. Ele au degenerat în partide birocratice, care exercitau puterea și își abuzau autoritatea.

Dacă partidul socialist conducător trebuie construit ca un partid-mamă, toate cadrele și membrii de partid trebuie educați în spiritul iubirii nemărginite și al slujirii sincere pentru popor.

Pentru a sluji sincer poporului, trebuie mai întâi să te gândești la popor înaintea propriei persoane și să privești plăcerea și suferința poporului ca pe ale tale. Slujirea loială a poporului este datoria sacră a unui comunist. Aici se află adevărata valoare a vieții unui comunist. Un om care lucrează pentru revoluție intră în partidul clasei muncitoare nu pentru interesul propriu, faimă sau autoritate, ci pentru a sluji poporului cu mai multă credință. Cei care îndură greutățile înaintea tuturor celorlalți și le pun înaintea plăcerilor, cei care își asumă singuri sarcini dificile, dar atribuie succesul altora — aceștia sunt adevărații comuniști și membri ai partidului clasei muncitoare. Pentru a forma asemenea membri de partid, educația ideologică trebuie intensificată în rândurile lor, astfel încât să slujească poporului cu devotament.

Este important, în timp ce se construiește partidul conducător socialist ca partid-mamă, să se transforme corespunzător cadrele într-o manieră revoluționară și să se ducă o luptă activă împotriva abuzului de putere, birocrăției,

neregulilor și corupției din rândurile acestora, care reprezintă principalii factori ce obstrucționează aplicarea politicii binevoitoare în societatea socialistă. Socialismul este opus tuturor privilegiilor. Odată cu instaurarea sistemului socialist, clasa privilegiată dispare. Atâta timp cât poporul deține puterea de stat și mijloacele de producție, clasa privilegiată nu poate lua naștere în societatea socialistă. Dar dacă nu se duce o luptă împotriva abuzului de putere, birocrăției, neregulilor și corupției în societatea socialistă, unele cadre nepregătite se pot degrada ideologic și pot deveni desprinse de mase, transformându-se astfel într-o clasă privilegiată. Oricât de bune ar fi politicile urmărite de partid și de stat, ele nu pot fi aplicate corespunzător dacă cadrele recurg la abuz de putere și birocrăție, deoarece toate politicile partidului și statului sunt implementate prin cadre. Dacă acestea exercită putere privilegiată, acționează birocratic și se complac în nereguli și corupție, partidul socialist aflat la putere va pierde sprijinul și încrederea maselor, iar fără sprijinul lor, partidul nu își poate menține existența. Lecția istorică arată că partidul socialist aflat la putere care tolerează abuzul de putere, birocrăția, neregulile sau corupția în rândul cadrelor își sapă propriul mormânt.

Partidul nostru a văzut din timp pericolul deviațiilor care s-ar putea manifesta într-un partid conducător și a luptat neobosit împotriva lor. Sub lozincă Partidului „Noi slujim poporul!”, cadrele noastre slujesc acum cu credință poporul, ca adevărați servitori ai acestuia. Dar nu putem nici măcar în cea mai mică măsură să neglijăm lupta împotriva abuzului de putere, birocrăției, neregulilor și corupției, deoarece ele își au rădăcinile în vestigiile ideilor învechite, și întrucât imperialiștii își continuă planurile de infiltrare ideologică și culturală pentru a implanta idei similare în țara noastră. Trebuie să continuăm să desfășurăm cu vigoare munca educațională și lupta ideologică în rândul cadrelor pentru a dezrădăcina aceste abateri.

Politica Partidului nostru se caracterizează prin dragoste și încredere și este o politică binevoitoare. Ea constituie factorul de bază care definește avantajele și invincibilitatea socialismului nostru.

Datorită politicii binevoitoare a Partidului și a conducătorului, poporul nostru se bucură de o viață deosebit de demnă și valoroasă. Nobilitatea integrității lor socio-politice este înălțată sub sistemul nostru socialist de tip propriu, care este centrat pe masele populare. O trăsătură autentică a societății noastre este faptul că toți membrii săi formează o mare familie armonioasă. Ei se încred, se iubesc și se ajută unii pe alții și duc împreună o viață demnă și fericită.

În țara noastră, fiecare îl respectă și îl sprijină pe conducător așa cum și-ar respecta propriul tată. Ei au încredere și urmează Partidul, considerând îmbrățișarea sa ca pe cea a propriei lor mame. Conducătorul, Partidul și

poporul formează un singur organism socio-politic și împărtășesc același destin. Întreaga societate este plină de moralitate comunistă. De pildă, oricine își dăruiește viața fără ezitare pentru a-și salva tovarășul revoluționar din primejdie, iar tinerii și tinerele devin tovarăși de viață ai soldaților invalizi onorabili și au grijă cu căldură de orfani și bătrâni lipsiți de sprijin, ca și cum ar fi propriile lor rude. Acesta este un rezultat de care putem fi mândri al politicii binevoitoare a Partidului nostru.

Vitalitatea politicii binevoitoare a Partidului nostru se exprimă nu doar în trăsăturile nobile spirituale și morale ale poporului nostru, ci și în viața lor materială și culturală justă și echitabilă, care se îmbunătățește pe zi ce trece. Întregul nostru popor este lipsit de griji privind hrana, îmbrăcămintea și locuința. Ei continuă să învețe de-a lungul întregii vieți și se bucură de o viață lungă și sănătoasă, datorită educației gratuite și obligatorii și asistenței medicale gratuite. În țara noastră, statul asigură locuri de muncă stabile pentru toți oamenii muncii apti de muncă. El are grijă de întreaga populație aflată sub responsabilitatea sa și se îngrijește cu căldură chiar și de cei care și-au pierdut temporar capacitatea de muncă, de cei care nu au această capacitate și de bătrânii fără sprijin. Revoluționarii vârstnici și veteranii de război, soldații onorabil invalizi și oamenii merituoși se bucură de o viață demnă sub grija statului, respectați și iubiți de popor.

Generația tânără se bucură din plin de marile beneficii ale politicii binevoitoare a Partidului. Ei sunt continuatorii revoluției și viitorul țării și al națiunii noastre. Viitorul revoluției și destinul țării și națiunii depind de modul în care sunt crescuți. De aceea, educarea lor nu poate fi doar responsabilitatea părinților lor. În societatea capitalistă, unde viitorul tinerei generații depinde de averea părinților, aceștia nu pot evita să cadă victime inegalității sociale și relelor sociale. Din cauza agresiunii și intervenției imperialiștilor și a jafului clasei exploatatoare, mulți tineri din întreaga lume își pierd viața sau sunt mutilați de războaie, conflicte sociale, boli și foamete sau rătăcesc pe străzi, comițând infracțiuni și destrăbălându-se. Prin contrast, în societatea noastră socialistă, cu politica sa binevoitoare, statul crește întreaga generație tânără. Partidul și statul nostru le acordă cea mai caldă dragoste și grijă. În țara noastră, ei studiază pe săturate sub cel mai bun sistem de învățământ obligatoriu universal de 11 ani și primesc uniforme școlare și rechizite de la stat. Datorită celei mai calde iubiri și griji din partea Partidului și a conducătorului, a statului și a societății, tânără noastră generație crește fericită, fără să invidieze pe nimeni.

Toate politicile populare aplicate astăzi în țara noastră dovedesc superioritatea propriului nostru stil de sistem socialist, centrat pe masele populare. Aceste politici emană din dragostea nobilă a Partidului și a conducătorului

pentru popor. Politica binevoitoare este metoda tradițională. Rădăcina sa istorică fusese deja creată de marele conducător, tovarășul Kim Ir-sen, în zilele revoluției anti-japoneze și a fost adâncită și dezvoltată de el pe măsură ce revoluția și construcția înaintau.

Respectatul conducător, tovarășul Kim Ir-sen, a fost tatăl binevoitor al poporului nostru, care a purtat cea mai caldă dragoste pentru el. Sub deviza „Poporul este dumnezeul meu”, pe care a adoptat-o încă din tinerețe, tovarășul Kim Ir-sen a trăit alături de popor, a împărtășit cu el bucuriile și necazurile și și-a dedicat întreaga viață pentru el. Pentru că l-a avut drept conducător pe respectatul tovarăș Kim Ir-sen, care era înzestrat cu virtutea nobilă a iubirii nemărginite pentru popor, țara noastră a putut consemna o istorie strălucită a politicii autentice pentru popor, politica binevoitoare.

Partidul nostru continuă să ducă mai departe strălucitele tradiții ale politicii binevoitoare stabilite de marele conducător, tovarășul Kim Ir-sen. Politica binevoitoare a Partidului nostru este o politică a dragostei și încrederii extinse; Partidul iubește și are încredere în oamenii din toate domeniile societății, fără discriminare. În acest sens, numim politica binevoitoare a Partidului nostru o politică atotcuprinzătoare. Ea este o politică a dragostei și încrederii neschimbătoare. Partidul nostru este responsabil pentru integritatea socio-politică a fiecăruia și o ghidează. Chiar și atunci când cineva a comis o greșală, Partidul nostru nu îl izolează, ci îl reeducă pentru a-l aduce pe calea cea dreaptă. Îi arată o grijă constantă, astfel încât acesta să își poată înălța integritatea socio-politică până la capăt.

Dragostea și încrederea nobilă arătate de conducătorul și Partidul nostru pentru popor au produs din partea acestuia o loialitate neclintită față de Partid și conducător. Poporul nostru a fost cunoscut din vechime ca un popor harnic și curajos, cu un puternic simț al dreptății, un simț nobil al datoriei și un înalt simț al decenței. Trăsăturile frumoase ale poporului nostru înflorește și se dezvoltă acum în toate privințele, pe baza unor noi calități spirituale și morale. Poporul nostru este profund recunoscător Partidului și conducătorului pentru politica lor binevoitoare și muncește cu toată inima și sufletul pentru a răsplăti această favoare prin loialitate. Loialitatea poporului nostru față de marele conducător, tovarășul Kim Ir-sen, se manifestă astăzi pe un plan și mai nobil, după ce și-au pierdut pe neașteptate conducătorul părintesc. Este voința de neclintit a poporului nostru de a-l sprijini loial pe respectatul tovarăș Kim Ir-sen pentru totdeauna, ca lider al Partidului și al revoluției noastre. Sub conducerea Partidului, poporul nostru muncește cu eforturi înzecite pentru a câștiga noi victorii, rămânând credincios îndemnurilor conducătorului lor părintesc, tovarășul Kim Ir-sen. Niciun alt popor nu este înzestrat cu calități spirituale și morale atât de nobile ca ale noastre. Ei

sunt neabătut loiali Partidului și conducătorului, și muncesc devotat pentru țara lor, pentru societate și colectiv. Ne mândrim enorm că avem un asemenea popor excelent. Faptul că Partidul nostru i-a format pe ai noștri într-un asemenea popor deosebit este o mare realizare și o victorie strălucită a politicii sale binevoitoare.

Politica binevoitoare a Partidului nostru este sursa unității de nezdrun cinat dintre conducător, Partid și popor. Această unitate, întemeiată pe dragoste și loialitate, este cea mai solidă unitate, iar socialismul nostru de tip propriu, înrădăcinat în această unitate de nezdrun cinat, este mereu victorios.

Oamenii din întreaga lume își exprimă marea admirație față de socialismul nostru, spunând că este cel mai ideal socialism. Aceasta deoarece socialismul nostru este un socialism autentic, centrat pe masele populare, care aplică pe deplin principiile iubirii și încrederii în popor.

Motivul pentru care propriul nostru socialism, centrat pe masele populare, este un socialism invincibil ce se bucură de sprijinul și încrederea lor deplină, constă în faptul că aici masele populare își mențin poziția și își exercită drepturile ca stăpâni ai statului și societății. Ei își îndeplinesc responsabilitățile, își joacă rolul de stăpâni și duc o viață demnă și fericită în această calitate.

Partidul nostru va urmări neabătut și pe deplin o politică autentică pentru popor, o politică binevoitoare care consideră masele populare, stăpânii a tot ceea ce există în societate, drept ființe supreme și le dăruiește o iubire și o încredere veșnică. Partidul nostru și poporul se confruntă cu sarcina grea, dar onorabilă, de a duce mai departe și de a desăvârși de-a lungul generațiilor cauza socialistă a Juche, care a fost inițiată și condusă de marele conducător, tovarășul Kim Ir-sen. Așa cum a obținut mereu victorii în trecut, crezând în popor și bazându-se pe el, la fel și în viitor, Partidul nostru va împlini cauza socialistă a Juche crezând în popor și bazându-se pe el.

Socialismul centrat pe om, socialismul centrat pe masele populare, este absolut științific și cel mai avantajos și puternic socialism. Pentru exactitatea și adevărul său științific, socialismul este sortit să fie victorios.

